

БЕЛАРУСКАЯ
КРЫНІЦАBIEŁARUSKAJA
KRYNICA

Palityčnaja, hramadzkaja i litaraturnaja hazeta.

Adres Redakcyi i Administracyi:
WILNIA, ZAWALNAJA 1-1 (Wilno, Zawalna 1-1).
Redakcyja adčynienia ad 9 hadz. ran. da 4-aj uwieč.

HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Košty wydania pakrywajúc składki.
Składka u hod 4 zl., na paňhoda — 2 zl.,
na 3 miesiący — 1 zl.

Эгіпт — за поўную незалежнасць

Апошнім часам газеты прынесці вестку аб паважных крываўых забурэньнях у Эгіпце. Вось-жа справа гэта выглядае так. У меру таго, як Італія займае Абісынію, якая гранічыцца з Эгіптом, Англія пачала збіраць збройныя сілы ў Эгіпце, над якім яна мае пратектарат. Гэткія паступкі Англіі ў Эгіпце, як у сваёй собскай хадзе, дужа абурымі самых гаспадароў эгіпціанаў. У народных палітычных кругах Эгіпту паўсталі пытанніе аб поўнай палітычнай незалежнасці Эгіпту ад Англіі. На гэтым грунце паўсталі збройныя забурэньні. Было нямала раненых і забітых, як з боку эгіпціанаў, так і з боку паліцы.

Але пазнаёміся з Эгіптом і з яго імкненнямі бліжэй. Гэта край, які знаходзіцца ў паўночнай Афрыцы. Прастор яго 994,300 кв. км. Усяго насельніцтва 13,4 міліёнаў, з якіх 11 міліёнаў эгіпціанаў, а рэшта разныя іншыя народы. 90 прац. магамэтане, а рэшта хрысьціяне і іншыя.

У Эгіпце многа пустыняў. Зямлі годнай да земляробскай управы ўсяго толькі 32,000 кв. км. На гэтых землях, ураджайнасць якіх залежа ад ракі Ніл, эгіпціяне займаюцца земляробствам. Яны тро разы ў год сеюць і збіраюць. Вясной збожжа, летам кукурузу, рыж, проса, ярыну, увесень бавоўну, цукровую трасціну, рыж. Займаюцца эгіпціяне так жа гадоўляй быдла, земляробскім промыслам і промыслам тытуновым.

Эгіпціяне — гэта дужа страдаўны народ. Іх дзяржава, культура і цывілізацыя існавалі 35 вякоў прад Хрыстом. Наймагутнейшай была іх дзяржава ў XV і XIV в. прад Хрыстом. Да Эгіпту тады належыла Этіопія (Абісынія), Сырыя і Асырыя.

Але як заўсёды бывае — пасля славы і расцьвету прышло ї паніжэнне Эгіпту. Пачаліся заваяванні. Съпярша Эгіпт заваявалі персы (332 г. прад Хрыстом), пасля македонцы (325), у 30 г. Эгіпт папаў пад Рым, тады пад Візанцыю. Урэшце ў палове VII веку па Хрысціце Эгіпт заваявалі арабы. Эгіпціяне змяшаліся з арабамі і прынялі іх мову, якой і сяньня пераважна гаворадз. Ад веку XII аж да XX над Эгіптом панавалі туркі. З фактамі сваей історіі эгіпціяне ніколі не згаджаліся і заўсёды бароліся з арабамі, якіх імперія не згадвалі. Вось-жа падчас турецкага ўладальніцтва ў 1517-1792 гг. Эгіпту ўвесь час падвалілі туркі, але якіх імперія не згадвалі.

Ваньняча часта было так, што панаванье гэна было толькі номінальнае. У 1882 г. Эгіпт заваявала Англія. Факт гэты яшчэ больш ускалыхнуў нацыянальным пачуцьцём Эгіпту. Край пачаў вострую барацьбу проціў няпрошаных гасцей. Развязаўся сільны нацыянальны ревалюцыйны вызвольны рух, які ўсьцяж штораз больш прычыняў клопату Англіі. Народная воля Эгіпту ўрэшце ўзрасла да таго, што Англія была змушана прызнаць Эгіпт незалежнай дзяржавай, хоць аднак зрабіла гэта з многімі на сваю карысць агравічнінамі. Сталася гэта ў 1922 г.

Але прышоў урэшце час, калі Эгіпт зажадаў аканчальна скінуць з сябе ярмо чужапекага панаванья. Далейшай прычинай да гэтага паслужыла яму дзікая начансць Італіі на Абісынію. Гэта — кожам — была прычына далейшая, а прычына бліжэйшай, якмы ўжо ўспомнілі, зьяўляюцца ў звязку з гэным нападам збройныя прыгатаванні на тэрыторыі Эгіпту.

Эгіпт ніколі не забыўся аб ідэале незалежнасці. Цяпер-же асабліва гэту справу бярэ да сэрца, бо ясна бача, як фашызм і капіталізм жыруюць на народах Афрыкі. Італія цывічна займае Абісынію. Англія збройца ў Эгіпце, каб, калі придзе пара, а яна придзе, як Абісынія аканчальна будзе затоплена ў сваёй нявінай крыві, супольна з Італіяй падзяліцца дабычай. Эгіпт, солідарызуючыся з Абісыніяй, збройна выступіў проціў Англіі, ведаючы, што ўсім імперыялістам і фашыстам адначана.

Выступленыне Эгіпту ѿ ёсьць знакам настрою аднаго Эгіпту. Гэта настроены да єўропейскіх фашыстаў і імперыялістаў усе чорныя народы Афрыкі, а також і чырвоная і жоўтыя народы Азii. Ня ўнікаш так-же і ў Эўропе глядзіць на напад Італіі на Абісынію і агулам на палітыку єўропейскіх захопнікаў і капіталістаў тая частка людзей, якая яшчэ на страціла сумленыя і пачуцьця справядлівасці. Напад Італіі на Абісынію і круцельскае становішча Англіі да глыбіні ўскалыхнула ўсё, што на съвеце яшчэ ёсьць лепшае, асабліва-ж ускалыхнула народы чорныя і колеровыя агулам, прысьпяшаючы іх імкнені да самастойнага культурна-нацыянальнага і палітычнага жыцця. З гэтага бачым, як фашызм і капіталізм, уцікаючы падняволенныя народы, гэтым самым нясьведама для сябе пры-

Piśmo z Arhientyny

Kažuć ludzi — nia cenić čałowiek należna swaję Krainy, pakul z ja-je nia wyjedzie. Ščyraja praūda! U čužoju staranie chočacca widzieć rodny kraj, chočacca čuć rodnuju pieśń, chočacca hawaryć rodnej mowaj. Dyk ja biaurusia za piaro i pišu da ūsich swaich rodnych Bielarusau prez ha-zetu, kab choć hetakim sposabam zdawelić swaju dušu prahnučuju lučnaści z rodnym Krajem, ludźmi i rod-naj kultury.

Padrewna apisywać usiaho, što lezie ū mazhi, nia budu, bo hetaha i na walojaj skury nia špisau by. Arhientyna kraj bahaty. Ja elektro-tehnik i ū swaim fachu pracuju. Na-şych biełarusau fachowca tut amal niama, Bielarusy emihrujuć za mora tolki z muskułami—zdolnyja da ciažkaj i h. zw. čornaj raboty. Ale i nia džiwa, bo ū biełaruskim Kraju nadta mała fachowych škoła i nauka ū ich dla biełaruskaj moladzi nie da-stupnaja — doraha treba płacić za nauku ū školach, a biełarusy biednyja. Biełarusy, adnak, trymajucca ū Arhientynie dobra — biełarusau bie-żerabotnych amal niama. Ahułam kažuć — biełarusy pracawać lubiać, dyk ich na rabotu achwotna biaruć. Adna biada z našimi ludźmi, što niekatoryja lubiać „wyipiwać,” ale bolšeś — heta ludzi aščadnyja i ķwiordyja.

„Biełaruskaja Kulturna-Praświetnaja Hramada.“

Arhientynskija biełarusy ūzo ma-juc swaju arhanizacyju — „Biełaruskuju Kultura-Praświetniju Hramadu“, centr katoraj znachodzicca ū Buenos-Aires Calle Charlone 383.

Centrala hetaj arhanizacyi maj-e širokija mety i ūzo pačynaje ich real-iżawac. Pry centrali zasnowana biblijate-ka, u jakoj krychu jość knižak i bie-łaruskich z Kraju, ale hazet, pakul-što, mała jość.

Woś hetym piśmom ja prašu ūsie redakcyi biełaruskich hazet wysyłać swaje wydańi ū biblijateku „Bie-łarusk. Kult. Praśw. Hramady“ ū Buenos-Aires, bo uprawa ab isnawańni nieka-torych hazet nia wiedaje i nia maj-e ichnich adresau. Pry hetym prašu biełaruskija kniharni wysyłać u našu-ju biełarusku ū Arhientynie biblijate-ku cenniki knihi, kab uprawa mahka wypisywać knižki biełaruskie ū Kraju.

Hetaja arhanizacyja ūtrymliajecc-a z siabrouškis skladak i z impre-za. Siabrouškija skladki — pa 1 pe-rie ū miesiąc; akuratna płacieć skladki bol's 60 proc. siabrou. T—wa raž-wiwejeca dobra.

Braty biełarusy! Piście swaim znajomym i swajakom u Arhientynie, kab zapiswalisia ū swaju arhanizacyju „Biełaruskaja Kultura-Praświetnaja Hramada“ i pašlicie im adres hetaj arhanizacyi.

Ciepier napišu paru słoū ab ahulnym žyci ū Arhientynie. Tutka naj-lep's majucca pramysłoucy, pašla han-dlary i čynoūniki, a najhor's majucca rabotniki. Ale ūsie lep' žywuci, jak u našym Kraju.

E mi grant.

szyjašaupi iši wyzwaleńne, a səbe zagubu.

Sianyňa ūjo ūpiskapć, kryū-dzīc i eksplėatavač narody nia tak lęgka, bo ū naroda padnijawolnych užo ducha mnoga ёсьць naçionalnyj, soçialnyj i pa-litychnaj sъvedamasci i adnac-szczasna mnoga ёсьць u iš voli da

3 БЕЛАРУСКАГА ЖЫЦЬЦЯ

Sud 21 g. m. Bileñski akrujny суд засудzio ręd. Я. Пазыњка на два тыдні арышту і кошты судо-vия за надрукаванье ū „Бел. Крыніцы“ art. pad загaloükam „Лес беларускіх утраквістычных школаў.“ Пракурatura dагледzila ū gэтым артыкуле зынявагу польскага народу і дзяржавы і авбінаваціла ręd. z 152 art. k.k. Суд змест art. ū „Б. Крыніцы“ закваліfіkava z art. 127 k.k. Засуджаны падае апэляцию.

У справе ўгодка ū sъmerci Ni-kičaroўskaga. Як ужо písalasя u прадапошнім нумары „Б. Крыніцы“, сёлета прыпадаюць 25-тыдні ўгодкі sъmerci беларускага этнографа Ni-kičaroўskaga. Каб ушанаваць памяць заслужанага беларуса, Беларускі Інстыtut Gaspadarki i Kultury ладзіць урачыстую Акадэмію ū sуботу дня 30-ga listapada sёl. (ne ū čiwdzedu 1.XII, як ab gэтым паведамлялася перш!) u zali Інстыtutu prы Zavalnai vul. 1-1. У праграму Акадэміi ўходзіць лекцыя, якую прачытае грам. M. Pacykewič, i беларускі народны песьні ū vy-kananyi horu Biegik. Пачатак Ака-dэмii rojna a gadz. 19 min. 30. Ува-hod na Akademiu volny i biesplatny dla ūsik.

„Da gіstorыi беларускага палі-tychnагa wyzwaleńya“. Гэта назоў knižki vedamaga i zasluzhanaga grahamdzkaga i kulturnyj беларускага dzeječa Ad Stankewiča, якую выдала выdavetzva беларускай moladzi „Шлях Moladzi“ i яkую pаважany aútor prysvyacia ū naúperad belaruskay moladzi. Knižka gэta ūjo wychala z druku i nałichaе 128 bacyń, farmatu 8°. Вокладка z bela-čyrwona-belym sъciągam, prygoha vy-kananyi belaruskim mastakom Ul. Pałiukowycz. Ab ciakavym zymercze knižki i jago pavezne sъvedaczce raz-dziely, u liku adzinačca. Padaem nazovy pašasobnych razdziela: I. Ustupnyi ūvagi. II. Belaruskij narod žyū, žyve i žytc budze. III. Palit-tychna - wyzwolennya idzi ū ūropole XIX st. i Belarus. IV. K. Kalinow-ski — paçynalnyk belaruskaga palit-tychnaga wyzwaleńya. V. Ignot Grinyavicki, jago belaruskie narod-nictva. VI. „Gomon“ i jago belaruskaja wyzwolennya imkneny. VII. „Mu-žickaja Prauda“ i „Gomon“. VIII. Na-çionalny element u belaruskaj palit-tychna-wyzwolenni dymcy. IX. Sъ-świetna vajna, Rasejskaja Rawa-ļočy i sprawa naçionalna-palit-tychnaga wyzwaleńya Belarusi. X. Naradzini idzi ūsereenney Belaruci. XI. Spoby budavanuya nezalej-nay Belarusi paszla aktu 25.III.1918 i jago znaczenye.

Knjazka pavinna bycь u koj-naga belarusa, a naúperad u koj-naga belaruskaga palit-tychna-gra-madzka, kulturnaga i navukovaga pracaūnika. Kашte ū 1 zl. Galoūny sklad: Knigarnia Bel., „Pagonia“, Bieł-nya, Zavalnaya 1.

Raparty adbuđučca ne 22 ga-

sonnejnia, jak pada na ū papierendni

baračby za praūdu i sprawid-livasci. Sianyňa найboljš pa-stupovym i найboljš sprawidliwym agul'na-ludzki i džedzalam zyjialecza idzal sajzu volnyh i nezalejnyh narodaў.

Gétkim imenna gramadzka pa-lit-tychnym idzalam pavinien byly i idzal belaruskaga narodu.

нумары „Б. Кыніцы”, а 15-га сьнення. Рарагы адбудуцца на інтэнцыю працоўных м. Вільні, у касьцеле сьв. Мікалая. Падчас раратаў будзець съпяванца беларускія элігійныя песьні і будзе беларускае казанье. Пачатак роўна а гадз. 7 рана.

„Беларуская Борць” — месячнік пчалярства і мядова-лекарскіх зёлак. Па 5-цімесячным перапынку з прычын грашовых выйшаў з датай м-ца лістапада № 6 гэтага часапісу. — У зацемцы ад выдавецтва прайяўляеца воля рэдакцыі „парушаць” „пытаныні звязаныя з іншымі галінамі сельскага гаспадаркі! Калі прыняць пад увагу, што для спраў сельскага гаспадаркі наагул існуе ўжо 4-ты год часапіс асобны («Самапомач») ды што выдавецтва „Бел. Борці,” як сама жа, ня мае досьць сродкаў, каб у час выдавацца свой часапіс нават у рамках „пчалярства і мядова лекарскіх зёлак,” дык зъяўляеца пытаныне, пашто і каму патрэбныя намеры экспансіі на „іншыя галіны” сельскага гаспадаркі?... Трудна не згадзіцца, што тут добрыя пачын перараджаеца ў нездаровую конкурэнцыю. Так.

Новы нумар „Бел. Борці,” як і папярэднія, ёсьць добрым дарацькам наўперед для пчаляра.

Беларус атрымаў нагароду. Сёлета скончыў віленскі юніверсітэт, аддзел флэлёр'і романская і клясычнай на факультэце гуманістычным, з вынікам вельмі добрым б. сябра Беларускага Студэнцкага саюзу Якім Скурат. Гр. Я. Скурат атрымаў навуковы тытул магістра філёзофіі. За дыплёмовую працу „Le Romantisme de Flaubert,” напісаную ў французскай мове, магістар Скурат атрымаў 16.X.35 нагароду імяні Флёры Розэнтал (бельгійскай літараткі), у суме 2400 зл., якія праззначаны на мэты далейших студый нагароджанага.

Даведваемся, што гр. Скурат у наступным акадэмічкім годзе едзе ў Парыж, дзеля працы над доктаратам.

Мгр. Скурат паходзіць з беднай беларускай сялянскай сям'і з

Polski supročfašysta front

Niekatoryja polskija hrupy małych litarataū, publicystaū i piśmienikaū niadaūna apublikowali supolnju deklaracyju baračby z fašyzmam, za narodnu wolu i swabodu ražwičia kultury wa ūsich halinach. U hetaj deklaracyi miž inšym skazana hetak:

„Stary ład nia čurajecca na wat hwałaū, kab utrymać swajo za hrožanaje panawańie...

Kali ū narodnych masach, robotnickich i sialanskich, raście imknieńie da zlučenija siła u baračbie z fašyzmam — stanowimsia z imi ū pappleč. Niezaležna ad dzielacaj nas rožnicy ū halinie palityčnej, filozofičnej, artystycznej, niezaležna ad mowy, u jakoj tworym — wyступajem supolna dzieła supracownictwa z adziny frontam masaū. Wystupajem prociu adbirańnia narodnym masam palityčnych prawoū. Zmahajemsia z narodnym uciskam. Wystupajem prociu usialakich sprobaū raspaneńia pažaru wajny... Wy- stupajem suproč reakcyi kulturnej, suproč likwidacyi aświetly, suproč začyniańia dźwiarej ad pracownych masaū da nauki”...

Sapraudy, prajawy fašyzmu, ci to čužoha ci „swajho radzimaha”, hrubyja i dzikija. Bielaruskaje niezaležna arhanizowanaja hramadzianstwa, abjednanaje ū Zach. Bielarusi ū Bielarskim Nacyjanalnym Kamitecie i hetak tworačy adziny bielaruskii nieza- ležnicki front, nia raz užo wystupała publična wydajući rezalucyi suproč prajawaū fašyzmu, jak zachodniaha taksama i ūschodniaha.

v. Палесься, Галубіцкай вол., Дзісненскага пав. Вучыўся, сам зарабляючи на жыцьці і навуку, у гімназіі ў Вялейцы (пав.); ад 1931—32 да 1934—35 акад. году на У.С.Б.

Цяпер працуе як етатовы настаўнік французскай мовы ў гімназіі а.а. Езуітаў у Вільні.

Віншум мгра Скурата з дасю- лешнімі ўдачамі ў працы і жадаем далейших, на славу і карысьць Бацькаўшчыны!

Wialiki palityčny praces OUN za zabojsztwa ministra Pierackaha

U paniadziełak 18 h. m. u akružnym sudzie ū Waršawie pačaūsia razhlađ sprawy zabojsztwa polskaha ministra Pierackaha.

Padsudnyja: 1) Ściapan Bandera, 2) Mikoła Lebed, 3) Darja Hnatkiwska, 4) Jarosław Karpinec, 5) Mikoła Klimišyn, 6) Bahdan Pidhajny, 7) Iwan Maluca, 8) Jakub Čorny, 9) Aŭhieň Kačmarski, 10) Raman Mihal, 11) Kacieryna Zarycka, 12) Jarasław Rak.

Usie abwinawačanyja — heta maładyja ukreincy, studenty i absolwenty siarednych škołau.

Abwinawačanyja na pytańni suhu adkazywajuć paukrainsku. Dzieła hetaka suh zajawiū, što ūwažaje heta za admowu abwinawačanych dawać wyjaśnieni. Prakuron zaprapanaū wyznaczenie prysiažnaha pierawodčyka

ukrainskaj mowy na polskuju. Sud na heta zhadziūsia.

Akt abwinawačania sformuława- ny nadta šyroka; dakazwaje, što abwi- nawačanyja žjaūlalisa ūtejnaj rewalu- cyjno-terorystycnaj ukraińska nacyja- nalistycnaj arhanizacyi OUN (Arhanizacyja Ukrainskich Nacyjanalistau) i dziejali pa zahadu kiraūnictwa hetaj arhanizacyi, — zarhanizawali zabojsztwa min. Pierackaha.

Z aktu abwinawačania wyhla- je, što arhanizacyja OUN wielmi wia- likaja, silnaja i šyroka arhanizacyjna raspałožana. Centrala hetaka arhaniza- cyi znachodzicca zahranicaj u niekal- kich dzieržawach. Meta OUN — utwar- renie niezaležnej ukraińskiej dzieržawy. Sud praciahniecca niekalkitydniau.

U litoučaū

Zjezd wučycialoū ū Šwianica- nach. 1-3 hetaka mies. siol. h. u Šwian- cianach adbyūsia nadzwyčajny zjezd siabroū miascowsha addzielu Litoū- skeha Wučycielskaha Sajuzu. Na hetym zjeździe było pračytana niekalki referataū, a tak-ža byu razhledzany ceły rad roznych wažnych spraū.

Miž inšym byli hetkija referaty: Razwoj litouškikh hazet, Ad Halileja da našych dzion — try ſahi ū prasto- ry, Značenie litouškaj mowy ū siamji indoeuropejskich mowaū, a tak-ža referaty ab tym, jak źbirać i zapisywać folklor i ab sučasných litouškikh piśmie- ſníkach.

Padcas zjezdu litouškija wučyciali adwiedali mahilnik, dzie na mohil- kach zasłużanych litoučaū pałežyli wianki, a pry mahile niawiedamaha litouškaha žaūniera adpialali narodny hymn. Darečy tut adznačyć, što siole- ta letam u Šwianianach na mohilcy hetaka žaūniera byu pastułeny pryo- hožy kamienny pamiatnik. Ale paſla niekalkich dzion niekija złydni jeho ukrali, a sam nadhrobak pałamali. Apošnim časam hena mahila byla brydka žniaważana.

U apošnim dni zjezdu miž inšym byla razwažana sprawa, jak litouškija

wučciali pawinny barocca z analfe- betyzmam (z niahramatnascią).

Zjezd siabroū t-wa Šw. Kazimiera ū Opsie. 3—4 h. mies. siol. h. u Opsie adbyūsia zjezd siabroū t-wa Šw. Kazimiera z Braslaūskaha wokru- hu. Na zjeździe byli referaty, dakłady z miesci razhlađ celaha radu roznych spraū. Zjezd pryniaū nastupnyja pa- stanowy: 1) prasić centralnyja ūłady t-wa Šw. Kazimiera, kab takija zjezdy ū Braslaūšcynie rabić pa dwa — try raz- y ū hod, 2) pastaracca, kab u pra- cieach troch hadoū siarod siabroū t-wa Šw. Kazimiera ū Braslaūšcynie piera- mahyčy niahramatnascią, 3) pry Braslaū- skim addzielu arhanizawać spartowy kružok moładzi, a tak-ža chor i kur- sy chatniaha wyrabu dla dziaučat, 4) kładzić tydni presy, čwiarozaści i čy- staty i 5) rabić starańi, kab u Braslaū- skim wokruzie možna było arha- nizawać litouškija školy, čytalni, dzie- ciačy sadki i inš.

Tydzień presy. Ad 24 hetaka miesiąca da 2 śniežnia siol. h. arha- nizujecca tydzień litouškaj presy, pa- świečany pašyreńiu hetaj presy, a tak-ža baračbie z niahramatnascią siarod šyrokich mas litouškaha narodu.

Wincuk Adwažny

2)

Hanuliny klapoty *

VIII.

Stać wosień na padworku,
Nieba plača; ſlazu horku
Ljuć ſiwyja, ciomny chmary;
Zaciahnuli nieba, ſpary
Nia widać nihdzie jaśniesjaj.
I niama pary sumniejſaj,
Jak u poznu wosień ſłota,
Doždž, ſtraſennaja bałota...

Chto bahaty, ū ciopłaj chacie
Siadzić ſyty pry harbacie.
Abo, budučy ū darozie,
Siadzić ū miahkim, krytym wozie,
Ū ſamachodzie, ci ū wahonie,
Na ſpruzinach, jak na tronie.
A hanula, jak zaūsiody,
Nia prwykšy da wyhody:
Sama z celaju ſiamjoju
Padružylasia z biadoju.
U bałocie, jak u puchu,
Lezie, ſkolki maje duchu;
Až prysła u tuju hminu.
Paſaptala nieſta synu,
I da woja jidzie z paklonam.
A jon wostrym kaža tonam:

— „Pačakaj, čaho ty preſia?

Tut usim nie razarwieſia.”

Baba hanula pa hminie:
Traſčać dziečki na maſyńie —
Na ſtałoch papiery, knižki,
Pry ich blažan biez maniški.
Wojt ſiadzić i hrošy liče,
Poſle babu k' ſabie kliča.
Snujuć ū baby dumki rozny;
Hladź na wojał a jon hrozy,
Hrubý, lysy, jak patelnia;
Dyk ſpužaūſsysia piakielna,
Baba j wočy apuściła;
Kroū da ſerca padstuſila...

Pryjšla bliżej, nos abciorla.

— „Cahō ſiabie jznoū pripiorla?
Ty-ž, zdajecca, byla ūčora?
Što traſieſſia, muſić chwora?

*). Hanuliny Klapoty — heta pa- ſrauļenje i značna daupuñlenje dru- hoje wydańie ūžo drukawanaja apa- wiadańnia wieršam, „Jak Hanula ūbi- ratasja ū Arhientynu.” — Red.

Daj papiery! Hlanuū krywa;
Kaža: „Metryka falšywa,
Bo tut piša: „Let trynacca,”
A joj dobrych budzie dwiečca:
Hetakaja, bač machina!

Jak zawieslia ty, Paūlina?
Čakaj baba, ty kazała —
Niejka metryka prapała,
I takoha maje syna,
Što zapisany „Paūlina”?

Ty tut, baba, nieſta kruciš
I načalstwa bałamuciš!

A badaj ciabie tut trasca!
Musici ſtuka nia uðasca?
Hanna j ruki apuściła,
Ū ziamlu wočy ulapiła;
Wot patupała pa chacie,

Daj-ža cicha adſtupaci!
Da dźwiarej, praz dźwiery, ū ſieni:
Tam abſčupała kiaſeni, —
Nowy niejki dumki ſnuje —
Znajšla złoty: ū ruku pluje.

Jak zdrežyš z taho hora,
Tak da ſtoraža hawora:

— „Wažmi, panie, nia džiwiſia
I prad wojtam zastupisia.

Ja, choć baba nie bahata,

Zabiahu da adwakata.

Zaūtra jznoū prydu u hminu:

Užiać papiery ſwajmu synu.”

IX.

Woſ-ža naſaja ziaſiula,
Bledna, ſpłakana Hanula
Raskazała adwakatu
Ū ſiu historyju bahatu:
Jak da probařša chadziła,
Arhanistaha prasila;
Što paraiū padarožny,
Toj wajenny dzied nabožny...

Adwakat pacieſy Hannu

I načańcu ū ſiatu tannu.

Jon, kezali, byu wučony:

Pierahryz ſusie zakony,

Dyk až ſsoch ad toj papiery,

Bo nia znaū ūjakaſi miery.

Choć pa knižca ū ſtawaccia,

Nia moh z babaj razbraccia!

Chitra-mudra wodziū-modziū

Rezalucyi wywodzi:

Artykuły, parahrafy,

Punkty, kwestyi i ſtrafy;

Wielmi dobrzy byu, ūſkawy,

Čytaū nowyja ustawy:
Uſie instrukcyi ūlumačyū,
Što parahraf kožny značyū...

Ū ſiaū ſapošnja indeksy,
Pawyciehiwaū kadekſy
I dadatok da ich nowy.

Pakazū, z jakoj asnowy

Wyjšla niejkaja reforma,

Što ciapier admienna norma;

I ſto heta, dyk nia toje,

A ūſio inša — ſto ſto druhoe...

Hanna toje wažna dzieła,

Pakul čuła — razumieła;

Ale zara ūſio zabyła,

Jak paroh pierastupiła.

Adwakatu-ž za turboty

Dala celyja dwa złoty.

X.

Čuć ŷwaja ſtała baba:
U hrudziach zrabiła ū ūſa;

